

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: עזריאל	שם משפחה: הוס
--------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: הוס	בלועזית Hos	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: עזריאל (איזידו)	בלועזית Azriel	מין: ז / נ תאריך לידה: 10.7.1922
מקום לידה (ישוב, מחוז): רוסקובה	בלועזית Ruskova	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: שמואל	שם פרטי ושם נעורים של האם: סוסה רוזנברג	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: רוסקובה	בלועזית Ruskova	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר יסודי	מקצוע לפני המלחמה: נגרות	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): הונגריה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? מחנה עבודה של הצבא ההונגרי		
מקום השחרור:		תאריך השחרור: 8.5.1945
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? רוסקובה
מקומות/מחנות בדרך לארץ: שבדיה, איטליה		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): מולדת
		שנת עליה: 1961

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שבעה אחים ושתי אחיות, ואני זוכר שהיה עוני גדול. למדתי מקצועות קודש בחדר כשהייתי בן חמש. כשהייתי בן תשע קיבלו אותי לבית ספר. הלכתי לבית ספר חצי יום, וחצי יום המשכתי ללמוד בחדר. המשפחות שלי ושל אישתי לעתיד הכירו כבר בכפר, והיינו חברי ילדות.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחנת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוקואציה למרכז ברית המועצות):

גויסתי לצבא ועבדתי בעבודות פרך. בנינו בונקרים, סחבנו עצים ונשק מהמחסנים. עבדנו עבור הצבא יום ולילה. הלכנו ברגל מאלבוב למברג עד צ'כוסלובקיה, שם שהינו עד השחרור הסופי (ליד גרמניה). לקראת השחרור השתלכתי בצבא ההונגרי ונלחמתי נגד הנאצים. אחר כך חזרתי לרוסקובה. לא נשארו דלתות וחלונות בבית. כשחזרתי התחבאנו ביער, כי פחדנו להכנס לכפר, עד שהגיעו עוד מספר אנשים. שהינו 15 איש אצל שכן, כי לא היה איפה לגור. כשחזרנו היו פרטיזנים בסביבה. הגרמנים עברו שם ושאלו איפה מתחבאים היהודים. הם חיפשו להרוג אותנו ולכן התחבאנו ביער. במשפחה אחת נהרגו שלוש בנות ע"י הגרמנים בלילה. בבוקר למחרת האבא חזר לכפר. אחי הגדול, מרדכי, חלה בטיפוס. הגרמנים שרפו את בית החולים עם כל החולים בפנים. בית החולים היה בשטח אוקראיני.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

בשנת 1946 התחתנתי עם רבקה אשתי. אז סגרו את הגבולות ונשארו ברוסקובה. בשנת 1947 נולדה בתנו סוניה ובשנת 1951 נולד בנו שמואל. היה משטר קומוניסטי ובכדי לצאת מרומניה לכל מקום שהוא, היינו חייבים למלא טפסים ולקבל אישור מיוחד. משנת 1947 ועד 1961 ניסיתי לקבל אישור יציאה לארץ ישראל, וכל הזמן קיבלתי תשובות שליליות. כשאמרו שאפשר לצאת לארץ מערבית אחרת חוץ מישראל, אישרו לי לצאת לשוודיה. לא יכולנו לקחת איתנו דבר. הרב אישר את מילוי הטפסים אפילו בשבת וביום כיפור כדי שנוכל לצאת משם. התגוררנו בשוודיה אצל בן דודי במשך שנה, ואחר כך נסענו לאיטליה ברכבת. שם שהינו במשך חודש וחייכנו שיאספו אנשים לאוניה מולדת, האוניה הייתה צריכה לחזור מנסיעתה הראשונה. בשנת 1961 עלינו ארצה.

נא ספרי/ על חיךך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

מהאוניה הורידו אותנו בגבול סוריה, ומשם הגענו לחצור הגלילית. לא היה שם בית לגור בו, ואחרי כמה שעות גיסתי לקחה אותנו לביתה באשדוד. באשדוד גרנו 40 שנה, שם התחלתי לעבוד כעצמאי בנגרות. אחר כך עברנו לירושלים וכבר עשר שנים אנחנו מתגוררים שם.

ראיון: ציפי וגשל
ירושלים. ספטמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג